

balíček elektronických komunikací. Právě jeho přijetí bylo jedním z hlavních důvodů aktualizace a přepracování „právníkova průvodce galaxií telekomunikačních předpisů“ od Paula Nihoula a Petera Rodforda. V aktuální rukověti shrnuli autoři svoje akademické, i praktické zkušenosti¹ s tímto dynamicky rozvíjejícím se sektorem.

Struktura knihy odpovídá jejímu praktickému zaměření a pokrývá všechny nutné oblasti k úspěšnému vstupu podniku na trh elektronických komunikací. Analyzovány jsou vždy tři základní roviny právní regulace dle dotčených subjektů, tj. B2B, B2C, B2G.

První úvodní kapitola seznamuje čtenáře s historií vývoje regulací elektronických komunikací na úrovni EU, jejími aktuálními změnami, jakož i s oborovými institucemi.² Pozornost je věnována i otázkám liberalizace trhu a privatizace bývalých národních poskytovatelů služeb elektronických komunikací a to i se zohledněním nabývání podílů zahraničními subjekty.

Respektujíc potřeby praktiků, podávají v druhé kapitole autoři výklad o fázi před vstupem na trh tj. splnění určitých formálních náležitostí daných zejména autorizační směrnicí.³ Smyslem reformy mělo být právě odstranění překážek vstupu na trh a zachování co nejvyšší možné míry volnosti trhu. Jediným aplikovatelným instrumentem je obecné oprávnění, které je v podstatě mechanismem, který zaručuje každému subjektu bez rozdílu přístup na trh, pokud se zaváže splňovat určité podmínky. generální

Dalším tématem, pojednaným v kapitole, třetí jsou otázky přístupu sítím elektronických komunikací a přiřazeným zařízením, a to jak v kontextu obecného soutěžního práva (doktrína „essential facilities“), tak specificky v sektoru elektronických komunikací. Do popředí zájmu se tak dostává směrnice přístupová⁴ a v ní obsažené povinnosti ukládané podnikům zajišťující veřejně přístupné sítě elektronických komunikací. Logicky je největší pozornost věnována povinnostem ukládaným podnikům s významnou tržní silou – předpokladem je samozřejmě ale určení takového relevantního trhu a zjištění, zda je tento konkurenční.

Poslední kapitola se věnuje povinnostem, které předepisuje regulační rámec poskytovatelům služeb veřejných komunikací ve vztahu k jejich uživatelům. Adresovány jsou tak otázky týkající se kvality poskytované služby, informační povinnosti poskytovatele služby či trvání a ukončení smlouvy o poskytování služby.

Vzhledem k množství osobních údajů zpracovávaných je adekvátní pozornost věnována i jejich ochraně. V závěru publikace věnují autoři pozornost i řešení sporů mezi poskytovatelem a uživatelem a to z perspektivy sektorové regulace i obecného soutěžního práva.

Knihy má rozsáhlý poznámkový aparát, kterým odkazuje čtenáře na další informační zdroje, příp. judikaturu či rozhodovací činnosti regulačních orgánů. Přehlednost práce a komfort práce s ní zvyšuje jak rozsáhlý obsahový rejstřík, tak seznam relevantních ustanovení jednotlivých regulačních nástrojů s odkazem na příslušné pasáže knihy.

První vydání, jak uvádějí autoři v předmluvě, bylo přijato velmi pozitivně a stalo se pro mnohé z čtenářů výchozím referenčním bodem pro sektor elektronických komunikací. Vzhledem k fundovanosti, kvalitě a výrazně praktickému zaměření recenzované publikace není důvod, aby se stejným ohlasem nesetkalo i vydání druhé. Pro praktiky, ale i akademiky, v současné době na trhu neexistuje komplexnější publikace zpracovávající právo elektronických komunikací do takové hloubky.

Pavel Mates, Eva Janečková, Václav Bartík: Ochrana osobních údajů

Eva Fialová

MATES, Pavel, JANEČKOVÁ Eva, BARTÍK Václav, *Ochrana osobních údajů*, Vyd. 1, Praha: Leges, 2012. 208 s. ISBN 9788087576120,

Řadu publikací o ochraně osobních údajů rozšířila v letošním roce práce autorského kolektivu Pavla Matese, Evy Janečkové a Václava Bartíka nazvaná zcela věcně Ochrana osobních údajů. Kdo by v ní čekal pouhý obecný výklad o ochraně osobních údajů, byl zklamán. Autoři publikace si dali za cíl zmapovat právní úpravu zpracovávání osobních údajů v nejrůznějších oblastech. V knize čtenář najde předpisy týkající se zpracovávání osobních údajů v pracovněprávních vztazích, při nahlížení do spisu, v exekučním řízení, ve správním řízení, ve školství, ve zdravotnictví, apd. Ucelené je představena ochrana osobních údajů v situacích, jakými jsou např. zpracovávání rodného čísla, vydávání věrnostních karet, tvorba registrů dlužníků, rozesílání obchodních sdělení nebo ochrana osobních údajů v kolizi s právem na informace.

Autoři byli zřejmě vedeni myšlenkou nezabývat se systematicky zákonem č. 101/2000 Sb. o ochraně osobních údajů, což není nepochopitelné, neboť o ochraně osobních údajů obecně bylo v minulosti napsáno mnoho. Úvodní kapitola je proto věnována pouze principům právní úpravy ochrany osobních údajů. Autoři kromě výše zmíněného zákona vycházeli z Úmluvy Rady Evropy č. 108 o ochraně osob se zřetelem na automatizované zpracování osobních dat z roku 1981. Uvedené zásady však bohužel ve zvláštní části textu již dostatečně neakcentují, byť některé ze zvláštních právních úprav obecné principy zpracování osobních údajů nedodržují, byť je častým prohrěškem

1 Peter Rodford je bývalým vedoucím jednotky B1 Generálního ředitelství Informační společnost a média, která byla zodpovědná sjednávání nového regulačního rámce.

2 Nejvýznamnější institucionální změnou změny právního rámce regulace e-komunikací bylo vytvoření Sdružení evropských regulačních orgánů v oblasti elektronických komunikací (BEREC) a Úřadu. BEREC a Úřad byl vytvořen na základě nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1211/2009 ze dne 25. listopadu 2009 o zřízení Sdružení evropských regulačních orgánů v oblasti elektronických komunikací (BEREC) a Úřadu.

3 Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2002/20/ES ze dne 7. března 2002 o oprávnění pro sítě a služby elektronických komunikací (autorizační směrnice)

4 Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2002/19/ES ze dne 7. března 2002 o přístupu k sítím elektronických komunikací a přiřazeným zařízením a o jejich vzájemném propojení (přístupová směrnice).

nerespektování zásady potřebnosti a přiměřenosti podle č. 5 písm. c) Úmluvy č. 108. Jedná se např. o zákonný požadavek na uvedení rodného čísla jako jednoho z identifikátorů fyzické osoby.

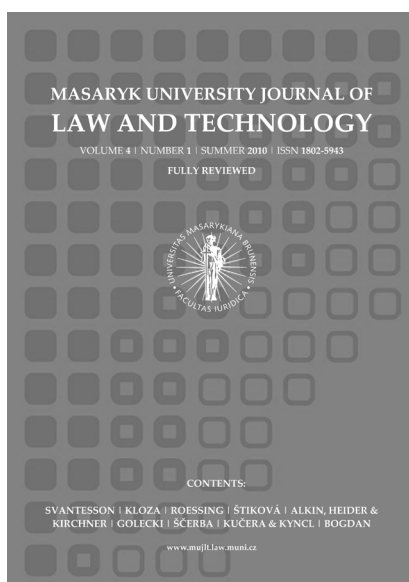
Přínosem této publikace je nepochybně její kritické hodnocení zažitých praxí v jednotlivých oblastech, kde se osobní údaje zpracovávají. Autoři poukazují na příklad na vedení třídních knih, ve kterých se mohou vyskytnout citlivé údaje žáka, zejména o jeho zdravotním stavu, na nahlížení do zápisu o jednání zastupitelstva, jenž je bez dalšího přístupný osobám starším 18 let za předpokladu, že mají v obci trvalé bydliště. Jiné osoby mohou zápis

získat na základě zákona o svobodném přístupu k informacím. Argument ochrany osobních údajů postrádá relevanci zvláště ve velkých obcích s tisíci obyvateli, kteří mají právo na volný přístup k zápisu z jednání zastupitelstva.

Přestože publikace Pavla Matese, Evy Janečkové a Václava Bartíka nemá ambice poskytnout čtenáři celkový přehled právní úpravy ochrany osobních údajů v České republice, může sloužit zejména v právní praxi jako šikovná pomůcka v nejčastějších situacích spojených se zpracováním osobních údajů.

MASARYK UNIVERSITY JOURNAL OF LAW AND TECHNOLOGY

www.muajt.law.muni.cz

Masaryk University Journal of Law and Technology je odborný recenzovaný časopis zaměřený na oblast technologického práva, který od roku 2007 vychází na půdě Masarykovy univerzity. Standardně je vydáván dvakrát ročně v angličtině. Časopis je registrován v databázi periodického tisku u Ministerstva kultury ČR pod číslem E 17653 a dále je zapsán v seznamu recenzovaných neimpaktovaných periodik vydávaných v ČR vedeném Radou pro výzkum, vývoj a inovace. Jeho distribuci na území České republiky a Slovenska zajišťuje společnost Wolters Kluwer ČR, a. s., v zahraničí pak Medien und Recht Verlags GmbH. Partnery časopisu jsou také rakouská advokátní kancelář Kunz Schima Wallentin Rechtsanwälte OG a slovenská AS Legal, s.r.o., advokátska kancelária.

Časopis je zařazen do prestižní mezinárodní databáze Heinonline (www.heinonline.org).